

SLOVENSKÁ
POHÁDKA

JaK Kubko
s Mat'kem
vatra
přeskaKovali

Ako Kubko
s Mat'kom
vatra
preskaKovali

Jednou Mařko s Kubkem nasekali a nařezali hromadu dřeva a postavili velikánskou vařru. Sluníčko zařlo za kopce, stmívalo se a Kubko s Mařkem nadouvali líce a foukali pod polena, dokud nezačal k nebi stoupat úzký pásek kouře a neobjevily se první neposedné plamínky.

Raz Mařko a Kubko narúbali a napílili hromadu dřeva a nakládli velikánsku vařru. Slniečko zařlo za kopce, stmievalo sa a Kubko s Mařkom nadúvali líca a fúkali pod polená, kým k nebu nezačal stúpať úzky pásik dymu a neobjavili sa prvé neposedné plamienky.

Mezitím se úplně setmělo a nebe bylo plné hvězd. Polena praskala a plameny šlehaly až do výše stromů. Tehdy najednou dostal Kubko nápad a vykřikl: „Proč bychom tu jen tak seděli? Pojdme vařru přeskakovat!“ Mařka tento nápad samozřejmě nadchl a hned si plivnul do dlaní, odměřil několik dlouhatánských kroků a rozběhl se k ohni. Jenže když měl už už skočit, zarazil se, jako kdyby ho přikovali. „Špatně sis vyměřil krok!“ směje se Kubko a hned se směle rozbíhá a skáče. Ale při skoku mu uletěl klobouk z hlavy a skoro vařru udusil. Hned však klobouk popadl a plameny se znovu vesele rozhořely. A tak si naši Valaši přeskakují sem a tam a je jim velmi veselo.

Medzitým sa úplne zotmelo a nebo bolo plné hviezd. Polená praskali a plamene šľahali až povyššie stromov. Vtedy zrazu Kubko dostal nápad a vykrikol: „Čo by sme tu len tak sedeli! Poďme vatru preskakovať!“ Maľka tento nápad samozrejme nadchol a hneď si popľúľ dlane, odmeral niekoľko dlhých krokov a rozbehol sa k ohnisku. Lenže keď už mal už-už skočiť, zarazil sa ako keby do zeme vrástol. „Zle si si vymeral krok!“ smeje sa Kubko a hneď sa smelo rozbieha a skáče. Ale pri skoku mu uletel klobúk z hlavy a skoro vatru zadusil. Hneď však klobúk schmatol a plamene sa znovu veselo rozohoreli. A tak si naši valasi preskakovali sem a tam a bolo im veľmi veselo.

Ale netuší, že v ohništi sedí jeden nespokojený uhlík, ktorému Kubko zhasil svým kloboukem plamínek. Sedí celý zamračený a zlostne kouří. No a kedyž se práve Kubko znovu chystal na ďalší skok, uhlík najednou vyskočil z ohně. „Jujujujuuuu!“ zavýskl Kubko a začal poskakovať nahoru a dolú. „No Kubko, ty jsi mi ale tanečník,“ diví se Maľko. „Vždyť mi hoří gatě!“ křičí Kubko, a jak to Maľko slyší, hned mu utíká na pomoc a gatě mu hasí svým kloboukem. Jenže už je pozdě a na nohavicích je díra jako dlaň.

No netušili, že v ohnisku sedí jeden nespokojný uhlík, ktorému Kubko zahasil svojim klobúkom plamienok. Sedel celý

zamračení a zlostne čmudil. No a keď sa práve Kubko znovu chystal na ďalší skok, uhlík zrazu vyskočil z pahreby. „Jujujujujujuúúúúúú!“ zviskol Kubko a začal poskakovať hore-dole. „No teda Kubko, ty si teda tanečník.“ čuduje sa Maľko. „Veď mi horia gate!“ kričí Kubko a ako to Maľko počuje, hneď mu uteká na pomoc a gate mu zahasí svojim klobúkom. Lenže už je neskoro a na nohaviciach je diera ako dlaň.

Kubko se stydí, a tak jde rychle zpět do koliby a místo na hlavě má klobouk za zády a skrývá svou díru. V kolibě se Maľko s Kubkem radí, jak Kubkovy gate zalátat, aby nebyl zítra ráno všem pro smích. Společně našli nit a jehlu, ale ne a ne nit navléknout. Zkoušeli leccos, jednou pravou, pak levou rukou, ale pokaždé trefili vedle. Když už se jim to podařilo, začal Kubko konečně díru zašívat. Ale nitka, kterou si navlékl, byla tak dlouhá, že chudák Kubko se do ní zcela zamotal, až se nemohl ani kousek pohnout. Maľko mu opět přispěchal na pomoc, ale zašívat se rozhodl tentokrát sám.

Kubko sa veľmi zahanbil a tak rýchlo ušiel späť do koliby a miesto na hlave mal klobúk poniže chrbát a skrýval svoju dieru. V kolibe sa Maľko s Kubkom radili, ako Kubkove gate zaplátať, aby nebol zajtra ráno všetkým na smiech. Spoločne našli niť a ihlu, ale nie a nie niť navliecť. Skúšali všeličo, raz

pravou, potom ľavou rukou, no zakaždým trafili vedľa. Keď sa im to už podarilo, Kubko sa podujal konečne dieru pozašívavať. Ale nitka, ktorú si navliekli, bola tak dlhá, že chudák Kubko sa do nej úplne zamotal až sa nemohol ani kúsok pohnúť. Maľko mu opäť pribehol na pomoc, ale zašívavať sa rozhodol sám.

Čo sa však nestalo! Omylom prišiel ke kalhotám i klobouk. Jenže kam patrí klobouk? Na kalhoty určite nie. A tak ho odřízli, ale díra byla ještě větší. Maľko s Kubkem se na sebe smutně podívali, co teď dělat?

Takto to dál nepůjde. Tehdy dostal Maľko nápad: „My to asi nezvládneme, už nám mohou pomoci pouze čáry! Ať nám lesní víly kalhoty pozašívají!“ Valaši vyšli před kolibu, pověsili gatě na plot a šli spát. A dobře udělali, protože ráno našli kalhoty hezčí, než když byly zcela nové. Po díře nebylo ani vidu a místo ní všude krásně vyšívané kytičky.

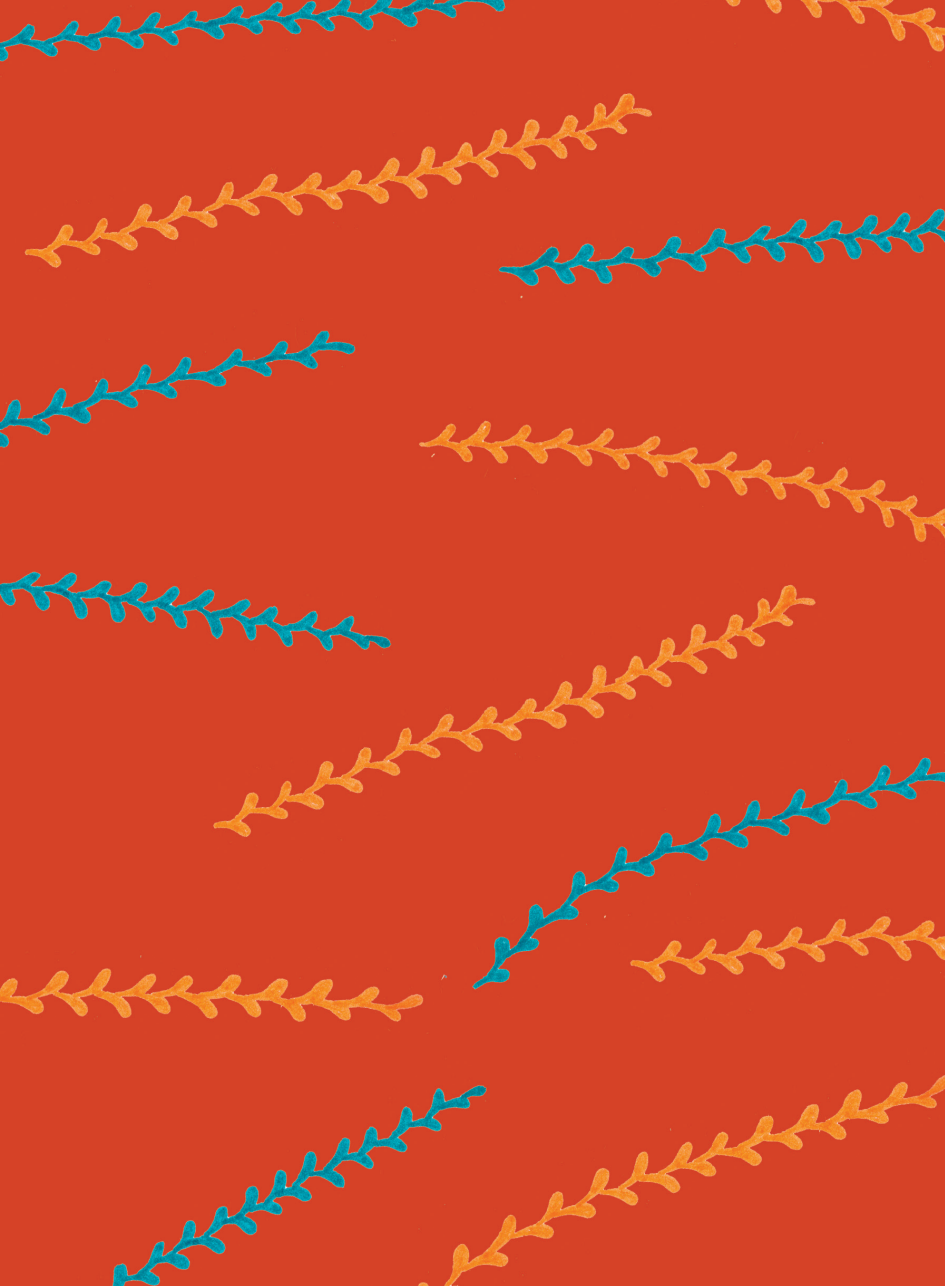
Čo sa však nestalo! Omylom prišiel ku nohaviciam aj klobúk. Lenže kam patrí klobúk? Na nohavice určite nie. A tak ho odrezali, no diera bola ešte väčšia. Maľko s Kubkom sa na seba smutne pozreli, čo teraz robiť? Takto to ďalej nepôjde. Vtedy dostal Maľko nápad: „My to nezvládneme, už nám pomôžu iba čary! Nech ti lesné víly nohavice pozašívajú!“ Valasi sa vybrali pred kolibu, zavesili gate na plot a šli spať.

A dobre urobili, lebo ráno našli nohavice krajšie ako keď boli úplne nové. Po diere nebolo ani chýru a miesto nej všade krásne vyšívané kvietky.

Autoři projektu:

Petra Holubářová, Lucie Machová

Převyprávění pohádky:

Viktória Beličáková

Ilustrace a grafické zpracování:

Michaela Časková

InBáze, z. s.

2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Městská knihovna v Praze

 INBÁZE

